Onder WPL2 werkte ik samen met een groep van acht studenten, 4 DVO- en 4 PRO-studenten, aan een project voor Victory. Zij moesten hoognodig een rebranding ondergaan en vroegen ons om hun merk weer leven in te blazen, met een geheel nieuwe website. Het was in feite een challenge, maar ook een waar veel uit is gekomen. In het begin was het nog een beetje overweldigend: alle input, meningen en deadlines. Maar het gaf ook een soort energie, want het voelde alsof het echt was.

Technisch heb ik het meest over het belang van structuur geleerd. Ik zie in dat ik beter kan werken als ik weet waar we heen gaan. Mijn Thalento-test gaf dat inderdaad ook aan. Daar kwam ik uit als "Resultaatgericht", en dat klopt eerlijk gezegd wel. Ik hou ervan om doelen te stellen en dingen af te vinken. Ik heb vaak gewerkt met een soort stappenplan in mijn hoofd: wat moet er vandaag af? Dit hielp me om gefocust te blijven, zeker in drukke momenten.

Maar het was zeker niet altijd makkelijk. We waren samen in een team met mensen met verschillende school richtingen, waar wij designers waren die onze frontend aanmaakten met HTML, CSS en JavaScript en de programmeurs aan de backend werkten in Vue. Het idee was om onze ontwerpen te linken aan hun systeem, maar in de praktijk bleek dat lastiger dan bedoeld. Door verschillen in structuur en aanpak is die integratie uiteindelijk niet geslaagd. We hebben echt geprobeerd in overeenstemming te treden en wijzigingen aan te brengen, maar soms sprak design gewoon een andere taal dan code. Geïrriteerd op dat moment, maar hier heb ik wel geleerd hoe belangrijk goede communicatie en wederzijdse begrip zijn tussen development en design. Na mijn Thalento ben ik ook een "Motivator", en dat herken ik wel. Ik nam vaak impulsief de vrije loop — soms misschien wat te snel. Ik wil graag vooruit, maar ik moet opletten dat ik anderen genoeg ruimte geef om ook input te geven. Dat evenwicht zoeken was één van mijn persoonlijke uitdagingen tijdens dit project.

Wel vond ik het leuk om in team samen te werken met studenten van onze richting. Zo hadden we meer ideeën, waardoor dit soms lastige beslissingen meebracht. Ondanks dit vond ik het erg leuk samenwerken met dit groepje en ben ook trots op wat we bereikt hebben. De klant was bovendien tevreden over het eindresultaat en dat is toch wel misschien het belangrijkste.

Wat de SDG's aangaat: ik wist ervoor eerlijk gezegd weinig van die doelen. Maar op het project begon ik in te zien hoe die ook op digital design of sporen. We spraken over inclusiviteit en duurzaamheid, bijvoorbeeld door op aandacht voor kleurcontrasten of laadtijden te letten.

We hebben ook een darkmode toegevoegd voor de oogbelasting en ook het energieverbruik te reduceren. Dat gaf wel een extra laag aan het werk.

Als ik de X-factor erbij neem, herken ik vooral mijn ondernemende kant en het samenwerken met anderen. Ik probeer altijd betrokken te zijn en merk dat ik graag mensen mee op sleeptouw neem. WPL2 heeft me veel geleerd — niet alleen over design of samenwerken, maar ook over mezelf. En dat is misschien nog wel het belangrijkste.